

Offentliggøres derimod udvalgte afgørelser, tror jeg, det vil styrke tiltroen til systemet, for jeg oplever, at de patienter, der ønsker at klage til Patientklagenævnet, anser det som lidt sammenspiet og nok mere på systemets side, altså lægens eller andre sundhedspersoners, end på patientens.

Jeg synes derfor, det er vigtigt at udvise så meget åbenhed som overhovedet muligt, og jeg tror faktisk, det vil styrke tilliden til systemet.

Det er klart, at de sager, der i en forsøgsperiode offentliggøres, skal være fuldstændig anonymiserede, og det kan være et omstændeligt arbejde, hvilket ministeren også kom ind på, men det er vel ikke helt umuligt.

Jeg synes i hvert tilfælde, vi bør give offentliggørelse en chance, for jeg tror, at en offentliggørelse vil virke som en kvalitetssikring, idet de problemer, der kan være opstået under en behandlingssituation, ved en gennemgang af arbejdsgangene højst sandsynligt vil bevirke, at man omlægger arbejdsgangene og i øvrigt får en fordomsfri debat om, hvordan man kan højne kvaliteten af behandlingen.

Så jeg håber, at ministeren vil komme forslaget i møde, måske også mere, end ministeren umiddelbart gav udtryk for, for det er jo rigtig nok, at så langt ligger vi heller ikke fra hinanden, og hvis der kunne opnås enighed om denne sag, tror jeg faktisk, vi vil lukke døren lidt mere op til et i øvrigt lukket system, og det synes jeg vil være meget godt.

Jørn Jespersen (SF):

I SF er vi ret sympatisk indstillede over for det beslutningsforslag, der ligger her, og som det også er fremgået af den tidligere sag på dagsordenen, er vi det af to grunde:

For det første fordi vi ønsker at etablere en tilbagemelding fra klagesagssystemet til sundhedsvæsenet, så vi får en kvalitetssikring på et meget højt niveau, og for det andet fordi vi selvfølgelig synes, kvaliteten af selve klagesagsbehandlingen også er væsentlig.

Det er oplagt nok, at de ting kan sikres uden en offentliggørelse, men det, der ligger i en offentliggørelse, er jo en sikkerhed for, at hvis ikke systemet fungerer godt nok i sig selv, er der nogle, der har mulighed for at opdage det og rejse en offentlig debat og dermed tvinge systemet til at fungere, som det burde.

Der er selvfølgelig også nogle indvendinger imod en offentliggørelse, og jeg har hørt to i dag: Den ene er, at der er en risiko for, at over-

blikket drukner i detaljerne, og det andet argument er, at det kan være temmelig ressourcerkrevende, fordi der vil skulle ske en anonymisering, som ikke blot kan klares ved at strege et par navne over.

Det sidste er jeg enig i, men på den anden side er det vel relativt begrænset, hvor meget tid der går til at anonymisere.

Så her har vi altså nogle argumenter, der står over for hinanden, kan man sige, men vi er som sagt langt hen ad vejen positivt indstillede over for forslaget, og vi mener faktisk, at fordelene opvejer ulemperne. Og det er jo meget naturligt at inddrage dette aspekt i den revision af loven, der skal ske, og dér er vi som sagt meget åbne over for at høre både argumenter for og imod, og vi regner med, vi kan finde en løsning i fællesskab, som sikrer kvalitetssikringen både i sundhedsvæsenet og i klagesagsbehandlingen.

Vibeke Peschardt (RV):

Det første, jeg vil sige om offentliggørelse af afgørelser fra Patientklagenævnet i en forsøgsperiode, er, at jeg tror, det vil blive dyrt. For vi har jo både i forbindelse med det foregående forslag og flere gange igennem 1990'erne forsøgt at effektivisere Patientklagenævnet, og næsten hver eneste gang har det betydet, at der har måttet tilføres flere ressourcer og flere sagsbehandlere, ja mere af det hele. Og hvis man skal til at anonymisere de 2.500 afgørelser om året, som man mener at man kan komme op på, kan man godt komme ud for at skulle ansætte nogle flere mennesker, som måske kunne have været brugt bedre på en anden måde.

Det er i hvert fald én af grundene til, at vi gerne i en periode vil se, hvordan det går med Patientklagenævnets nye offentliggørelse i form af nyhedsbreve.

Og så vil jeg sige, at vi jo har nogle paralleller andre steder i systemet, hvor nyhedsbreve med afgørelser fungerer på en udmærket måde, bl.a. i Den Sociale Ankestyrelse.

Dér træffes der selvfølgelig langt flere afgørelser, fordi det er nogle meget brede områder, men der udsendes altså jævnlige afgørelser derfra, og der har aldrig været noget krav om, at man dér skulle offentliggøre alle afgørelser, og det er da heller ikke nødvendigt.

Så vi mener, at det forslag er godt, og så kan man jo på et senere tidspunkt se på, om det ikke kommer til at virke så godt, at det, som forslagsstillerne her går ind for, i virkeligheden bliver overflødig.